

Spelmansträff i Dalkarlsberg

Tänk så vackert det är i Bergslagen. Vi tog bilen upp till Dalkarlsberg för att för första gången vara med på "Dä låter i Bärge", som Örjan Jansson arrangerar för tredje året i rad.

Naturen stod i sin mest djupgröna, högsommardräkt. Det gick lite vågor på sjön Vikern. Himlen var blånande blå och förväntningarna på att äntligen få höra levande musik på topp. Musikanterna verkade spelsugna efter den långa "karantäntiden".

Allting var ju coronanpassat förstås. Maximalt 50 personer och stora luckor mellan bord, stolar och musiker.

Klockan 14.05 ljöd den gamla klockan i den höga klockstapeln. Fem klämtningar och så var musikträffen i gång. Musikanterna, med Örjan i spetsen hållande den svenska flaggan, tågade in på spelplatsen framför smedjan.

Örjan hälsade alla välkomna. Det började med allspel. Alla låtar hade lokal anknytning, t.ex. Vals från Skrekarhyttan, Norsocksvalsen samt Polka efter Klarinettgustaf.

Sedan blev det uppspel. Först ut var en trubadur som sjöng visor av Astrid Lindgren och Ewert Taube bl.a. Därefter följde ett pärlband av olika musikerkonstellationer. Det spelades på fiol, nyckelharpa, gitarr, durspel och dragspel. Även ett munspel plockades fram. Det fasta programmet avslutades med ännu ett allspel.

Sedan vidtog buskspel då musikerna söker upp varandra för att spela det de gillar.

Under träffen så fanns det tillgång till fika för dem som så önskade. Det blev väl inte så stor försäljning då antalet besökare var begränsat men ett trevligt inslag i sammanhanget i alla fall.

Vi fick ett par trevliga timmar med fin musik i vacker miljö och fint väder. Vad kan man mer begära?

Nu har ju denna spelmansträff gått av stapeln tre gånger; då borde det ju bli tradition allt enligt talesättet. Det var ju ingen brist på musikanter och jag tror säkert att det fanns fler som skulle ha kommit om det inte varit för restriktionerna.

Text och bild Per Jacobson